

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/31/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116228925
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2116228925.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a Mgr. Michala Novotného v právnej veci žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., IČO: 35 815 256, so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 44/a, zast.: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 47 255 706, so sídlom Michalská 14, Bratislava, proti žalovanej: F. U., nar. XX. D. XXXX, trvale bytom Q., T. XXXX/XX, o 312,20 eur a príslušenstvo, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 12. decembra 2017 č.k. 11Csp/207/2016-48, takto

rozhodol:

I/ Rozsudok súdu prvej inštancie sa v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti (výrok II. rozsudku) a v časti rozhodnutia o trovách konania (výrok III. rozsudku) **p o t v r d z u j e .**

II/ Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 11Csp/207/2016-48 z 12. decembra 2017 súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 289,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 78,53 eura od 6. apríla 2016 do zaplataenia a zo sumy 210,67 eur od 12. mája 2016 do zaplataenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 10 eur splatných vždy do 28-teho dňa v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do úplného uhradenia dlhu s tým, že v prípade omeškania sa splnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh (výrok I.), vo zvyšku sa žaloba zamieťa (výrok II.) a žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 86 % (výrok III.).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne použitím ust. § 232 ods. 2 a ods. 4, § 251, § 252 ods. 1 a ods. 2, § 262 ods. 1 a 2, § 290, § 295 C.s.p. (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 1. júla 2016, ďalej len „C.s.p.“), § 52 ods. 1, § 53 ods. 1 a ods. 5, § 488, § 489, § 588, § 517 ods. 2 O.z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „O.z.“), § 18 ods. 8, § 47 ods. 1, § 82 ods. 1 písm. g), § 82 ods. 5 zákona o energetike (zákon č. 251/2012 Z.z. o energetike v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „zákon o energetike“), § 4 ods. 4 a ods. 5 Vyhlášky MH SR č. 265/1999 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o podmienkach pripojenia, dodávok a merania plynu, § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

3. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané:

4. Žalobca uzatvoril dňa 6. októbra 2015 so žalovanou Zmluvu o združenej dodávke plynu pre odberateľa plynu v domácnosti do odberného miesta H. XX, T. P.. Žalobca riadne dodal zemný plyn na odbernom mieste H. XX, T. P., pričom žalovanej vyfakturoval sumu 3 eurá ako náhradu nákladov za vystavenie a zaslanie upomienky dokladom č. 3190146453 zo dňa 10. decembra 2015 splatným dňa

28. decembra 2015, sumu 78,53 eura za zabezpečenie fyzického prerušenia/obmedzenia dodávky z titulu neoprávneného odberu pre koncového odberateľa vrátane dopravy dokladom č. 4900115249 zo dňa 22. marca 2016 splatným dňa 5. apríla 2016, sumu 5 eur ako náhradu nákladov za vystavenie a zaslanie upomienky dokladom č. 3170130791 zo dňa 13. januára 2016 splatným dňa 27. januára 2016, sumu 5 eur ako náhradu nákladov za vystavenie a zaslanie upomienky dokladom č. 3102104644 zo dňa 10. februára 2016 splatným dňa 24. februára 2016, sumu 210,67 eura ako nedoplatok za obdobie od 7. októbra 2015 do 19. apríla 2016 dokladom č. 7416870717 zo dňa 27. apríla 2016 splatným dňa 11. mája 2016, sumu 10 eur ako náhradu nákladov za vystavenie a zaslanie upomienky dokladom č. 3170139437 zo dňa 14. júna 2016 splatným dňa 28. júna 2016. Žalovaná vyfakturované sumy nezaplatila.

5. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovanou ako odberateľom bola platne uzatvorená zmluva o dodávke zemného plynu, čím vznikol záväzkový vzťah, na základe ktorého sa žalobca zaviazal žalovanej dodávať zemný plyn, ktorú povinnosť si splnil a žalovaná sa zaviazala zaplatiť kúpnu cenu za odobratý zemný plyn, ktorú povinnosť si nesplnila. Kúpna cena za odobratý zemný plyn bola žalovanej vyúčtovaná za obdobie od 7. októbra 2015 do 19. apríla 2016 vo forme nedoplatku na základe vyúčtovacej faktúry č. 7416870717 na sumu 210,67 eura s dátumom splatnosti dňa 11. mája 2016. Z dôvodu neuhradenie pohľadávok žalobca prerušil distribúciu plynu, za čo si vyúčtoval náhradu škody vo výške 78,53 eura faktúrou č. 4900115249 s dátumom splatnosti 5. apríla 2016. Žalovaná nedoplatok ani náhradu škody vyúčtované uvedenými faktúrami nezaplatila, pričom nebolo preukázané, že by žalovaná správnosť faktúr, či už správnosť fakturačného obdobia alebo vyfakturovaných súm namietala. Nakoľko nárok žalobcu na zaplatenie nedoplatku ako aj náhrady škody v celkovej výške 289,20 eura (210,67 + 78,53), vyúčtované vyššie uvedenými faktúrami považoval súd za dôvodný, tomuto vo výroku I. rozsudku vyhovel a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 289,20 eura spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 78,53 eur (faktúra č. 3190146453) od 6. apríla 2016 a 5 % ročne zo sumy 210,67 eur (faktúra č. 7416870717) od 12. mája 2016, nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania.

6. Žalobca okrem vyššie uvedených súm uplatnil aj nárok na zaplatenie nákladov za vystavenie a zaslanie upomienok v celkovej výške 23 eur (faktúry č. 3190146453 zo dňa 10.12.2015, č. 3170130791 zo dňa 13.1.2016, č. 3102104644 zo dňa 10.2.2016, č. 3170139437 zo dňa 14.6.2016). Vo vzťahu k týmto vyúčtovaným poplatkom za upomienky súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca v konaní nepreukázal, že by takéto poplatky z uvedených dôvodov a v uvedenej výške boli medzi účastníkmi v zmluve výslovne dohodnuté a zároveň súdu neboli preukázané skutočné výdavky na upomienky, na ktoré by mohol vzniknúť nárok. Súdu nebol predložený žiaden cenník obsahujúci uvedené poplatky, pričom upomienku ani nemožno považovať za službu a už vôbec nie za službu, ktorá by poskytovala žalovanej určitý prospech a za ktorú by bola žalovaná povinná platiť. Výška poplatku za upomienku bola jednostranne určená iba žalobcom a slúži iba jeho účelu na vymoženie žalobcovej pohľadávky. Žalovanej sa za poplatky, ktoré jej boli účtované iba v záujme dodávateľa neposkytuje žiadne plnenie a v konaní nebol zo strany žalobcu predložený ani žiadny dôkaz, že si so žalovanou poplatok dohodol. Zároveň súd uvádza, že upomienka ako taká nemôže mať sankčný charakter, pretože by tak mala povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi netransparentné. Z uvedených dôvodov súd zamietol žalobu v časti uplatňovaných poplatkov za upomienky v celkovej výške 23 eur (3+5+5+10 eur). Keďže žalobcovi právo na ich zaplatenie nepriznal, nepriznal mu ani úrok z omeškania požadovaný z tejto sumy ako príslušenstvo.

7. Vzhľadom k výške istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovanú a ku skutočnosti, že žalovaná nie je zamestnaná, príležitostne si privyrába vo forme brigády, nevlastní nehnuteľnosti ani motorové vozidlá, mal súd za to, že je dôvodné povoliť žalovanej na jej žiadosť splácanie dlhu v splátkach po 10 eur mesačne so splatnosťou do 28. dňa v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh.

8. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p., keď žalobcovi bola z uplatnenej istiny 312,20 eura s príslušenstvom priznaná suma 289,20 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 93 % a hrubý úspech žalovanej 7 %, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 86 %. To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 86 % trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku.

9. Proti zamietavej časti rozsudku súdu prvej inštancie (výrok II.) podal včas odvolanie žalobca s návrhom na zmenu tak, že žalovanú voči žalobcovi zaviazá aj na zaplatenie sumy 23 eur spolu s 5 % ročným úrokom zo sumy 3 eur od 29.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 5 eur od 28.1.2016 do zaplatenia, zo sumy 5 eur od 25.2.2016 do zaplatenia a zo sumy 10 eur od 29.6.2016 do zaplatenia, alternatívne aby odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodil ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), h) a f) C.s.p. Žalobca v odvolaní poukazuje na kompetencie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa v porovnaní so spotrebiteľom, porušenie postupu podľa § 138 C.s.p., vylúčenie preskúmania regulovanej zmluvnej dokumentácie, povinnosť žalobcu zasielať upomienky žalovanému, nevyhnutnosť značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán, nutnosť postupu podľa § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka, vykonanie iných dôkazov súdom, nepredvídateľnosť postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, preferenciu platnosti právneho úkonu, námietky k postupu a rozhodnutiu súdu prvej inštancie, novoty v odvolacom konaní, znemožnenie žalobcu uskutočňovať jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V súvislosti s nepriznaným nárokom z upomienok tvrdí, že žalobca je zo zákona povinný odberateľa upomínať, pričom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by to mal byť žalobca, kto by mal znášať s tým spojené náklady. Za upomínanie žalovanej zo strany žalobcu patrí žalobcovi náhrada nákladov, nejedná sa o žiadnu sankciu, druh príjmu ani nič obdobné.

10. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila, ani sama odvolací návrh nepodala.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania prípúšťal (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (akt. § 127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.), pričom žalobca bol informovaný o mieste a čase VVR aj elektronickými prostriedkami (§ 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutom zamietajúcom výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. marca 2019 (§ 219 ods. 1, 3 C.s.p. v spojení s § 378 ods. 1 C.s.p.).

12. Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 11Csp/207/2016 je žaloba o zaplatenie 312,20 eur s príslušenstvom titulom nároku žalobcu na zaplatenie nezaplatených faktúr za odber zemného plynu na základe uzatvorenej zmluvy o dodávke zemného plynu zo dňa 6. októbra 2015 medzi žalobcom a žalovanou. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 289,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 78,53 eur od 6. apríla 2016 do zaplatenia a zo sumy 210,67 eur od 12. mája do zaplatenia, vo zvyšnej časti (nákladov za upomienky vo výške 23 eur) žalobu zamietol a žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 86 %.

13. S prihliadnutím na obsah podaného odvolania, predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a to najmä, že žalobca nemá nárok na uplatňované poplatky za upomienky v celkovej výške 23 eur s príslušným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo súm 3 eur, 5 eur, 5 eur a 10 (výrok II.).

14. Podľa ust. § 387 ods.1 a 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

15. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalobcu s takýmito dôvodmi a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia, odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

16. Pokiaľ ide o uplatnený nárok 23 eur poplatky vystavené upomienky za upomienky a výzvy na splnení dlhu, ktorý súd prvej inštancie žalobcovi nepriznal, odvolací súd poukazuje na:

17. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

18. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

19. Žalobca si v žalobe uplatnil aj nárok na paušálnu náhradu nákladov spojenú so zaslaním štyroch upomienok žalovanému, pričom zaslanie každej upomienky sankcionoval zmluvnou pokutou vo výške 3 eur, 5 eur, 5 eur a 10 eur. Platná právna úprava zmluvnej pokuty vyžaduje pre jej platné dojednanie okrem písomnej formy aj vymedzenie zmluvnej povinnosti, ktorá má byť takto zabezpečená a jednoznačnú dohodu o výške zmluvnej pokuty, resp. spôsobu jej určenia (Najvyšší súd SR spis. zn. 5 Obo/11/2008). Ustanovenie § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka je kogentnej povahy, ktoré umožňuje dojednanie zmluvnej pokuty len pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti (Najvyšší súd ČR zn. 3 Cdon 1398/1996).

20. Vzhľadom k tomu, že táto zmluvná pokuta nesankcionuje porušenie zmluvnej povinnosti žalovanej, ale spoplatňuje úkony žalobcu spojené s vymáhaním jeho pohľadávky, nejedná sa o platné dojednanie tejto podmienky.

21. Žalovaná ako spotrebiteľ nemala žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah vopred žalobcom formulovaného dojednávania o zmluvnej pokute, prípadne dosiahnuť dojednanie nižšej zmluvnej pokuty alebo ich vypustenie z VPPÚ, ktoré žalobca predložil k odvolaniu, mohol ich iba prijať alebo odmietnuť so zmluvou o úvere ako celok, a preto predmetné zmluvné dojednanie o zmluvných pokutách nemožno považovať za individuálne dohodnuté. Nárokové zmluvné podmienky nesmú byť obsiahnuté vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktorých úlohou je regulovať výhradne menej podstatné, vedľajšie prípadne náhradné dojednávania technického alebo procesného charakteru. Už samotné zahrnutie dojednávania o zmluvnej pokute do VPPÚ, t. j. mimo spotrebiteľskú zmluvu, možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Požiadavka žalobcu na priznanie paušálnej náhrady nákladov spojených so zaslaním upomienok žalovanému nemá oporu v Občianskom zákonníku, pretože právo požadovať paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky je možná len vo vzťahoch podriadených režimu Obchodného zákonníka a nie vo vzťahoch spotrebiteľských.

22. Ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka za príslušenstvo pohľadávky považuje len skutočné náklady spojené s uplatnením pohľadávky a nie paušálne určenú sumu poplatku. V zmysle uvedeného výška platby za upomienky musí zodpovedať jednak povahe spoplatneného úkonu a zároveň skutočným nákladom veriteľa na jeho vykonanie, v opačnom prípade umožňuje veriteľovi získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, ktorý prevyšuje skutočné výdavky veriteľa. Ak výška paušálnej náhrady nákladov závisí v podstate výlučne na vôli veriteľa o tom, koľko sa rozhodne zaslať upomienok, pričom ich najvyšší prípustný počet nie je obmedzený, ide o dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktoré je neplatné.

23. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania

(porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej časti, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

24. Z vyššie uvedených dôvodov potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti (zamietnutia žaloby v časti uplatňovaných poplatkov za upomienky v celkovej výške 23 eur spolu s uplatneným úrokom z omeškania) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil, keď tento rozhodol správne aj o trovách prvoinštančného konania.

25. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnej žalovanej vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 396 ods. 1 C.s.p.), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bola žalovaná v odvolacom konaní pasívna, nevykonala žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnila, ani nevyčíslila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

27. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyšiac podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

28. Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 C.s.p. aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovanej rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov C.s.p. zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

29. K prijatiu tohto rozhodnutia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyselne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).